

gőzés közben a lélegzetét érzi, akikkel csárdást táncol, egy rhytmusra. Ott nem követelnek tőle semmiféle gène-t; megmutathatja a karját, a vállait; rá nehezedik egy úrnak a karjára, akinek a nevét se tudja, csak azt tudja róla, hogy férfi; ez nem ellenkezik a közmorállal, ez őt nem diszkvalifikálja; ellenkezőleg, ez az útja-módja annak, hogy családi kört szerezzen magának. De ha a kollégái közé kíváncsozik, akikkel a lupus gyógyításáról vagy a bélfekély egy esetéről szeretne beszélni, akkor már nem feddhetetlen, akkor már nem kifogástalan. Pedig hát nem huszártisztek közé kíváncsozik, s éppen azért föltehető, hogy ama gondolat vezérli, amelyet az orvosi kaszinó tulajdonít neki; mert ha az a gondolat vezetné, akkor alighanem elébe helyezné az orvosi kaszinónak a négyes huszárokat. Azonkívül semmi oka fölíteleznie, hogy azok a gentlemanek, akiket a klinikákról komoly, talán nagyképű, fölötte előkelően begombolkozott s kissé száraz uraknak ismer: ebéd után pőrére vetkőznek s ha véletlenül egy nő téved közéjük, egyszerre gorillákká változnak át.

(Jövendő 1904. február 7. 6. sz. 7–10.)

Egy kurta elégia

SZÉP ERNŐ

Kis lantom szomorú dalra ajzhatom,
Kokottok ültek a Házban a karzaton,
Ültek mosollyal, illattal, vidáman,
Határozatképes számban.
Kis kokottok, kis kokettek
Sok csábos pillantást vetettek
A kopasz főkre
A butuska képviselőkre
A jobbközépre, a szélbalikra,
A palikra.

S gazdagabb lett sok kalanddal
A Házban a sok érdekangyal.
De az elnök, adta lelke,
Megalégelte
S a kis kokottokat mi várja –
Elnök a züllést bezárja.

(1919. In Szép Erenő összes versei. Budapest, 2003. 269–270.)

A nagy kokott

ADY ENDRE

Nagy kokottnak neveztük egyszer Magyarország mai nagy urát, s az ő bizony, nagy kokott. Öntelt, hiú, kacér, gyöngö, mindenkivel barátkozó. Ő kokottságának legújabb esete is ezt bizonyítja.

Nyitra-Zámbokréton ma lesz a képviselő-választás. A Major Ferenc elhúnytával megüresedett kerületnek megint néppárti képviselője lesz. Báró Kaas Ivor az egyedüli jelölt. A kormány nem állít ellenjelöltet, és így Kaas Ivort egyhangúlag fogják megválasztani.

Nehogy valaki azt gondolja, hogy mi talán rossz néven vesszük Kaas Ivortól, hogy ő mint a volt Deák-párt egyik oszlopos tagja, a néppárt sorába állt. Kaas Ivor kétségtelenül érdemes író, kitűnő publicista s minden politikai eltévelyedései sem tudják érdemeit kisebbíteni. Ő ugyanis abban a véleményben van, hogy ő maga nem változott. – Ő marad és maradt a régi. Csak a világ változott meg körülötte, és azért változtatta meg politikáját báró Kaas Ivor.

Kinek van igaza: a világnak-e vagy báró Kaas Ivornak? – azt eldönteni könnyű volna ugyan, de nem e cikkely keretébe tartozik. Hadd vitatkozzanak egymással báró Kaas Ivor és a világ, ha ebben neki is, a világnak is öröme telik.